

Продукти пројекта *Кад порастем, бићу*

1. Интервју са родитељима

Ученици су се дружили са петоро родитеља 20. и 27. новембра 2019. Они су постављали питања о професијама гостију и кроз одговоре сазнали бројне информације о неколико занимања. Са три родитеља су направљени и кратки видео интервјуи.

О разговору са родитељима извештаје су писале две ученице. Ти текстови, фотографије са часова и видео прилози су постављени на веб страни пројекта *Разговори са родитељима*, <https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/razgovor-sa-roditeljima>.

2. Литерарни радови

3. Ликовни радови

На часовима одељењског старешине (у оквиру теме Професионална оријентација) ученици су разговарали о занимањима својих родитеља и запослених у школи, као и о професијама људи који раде у предузећима и продавницама у околини школе или у крају у ком живе. Говорећи о важности различитих послова разумели су да је сваки посао вредан и користан за друштво. Посебно им је била интересантна прича у вези са тим колико је важно да човек воли посао који ради. Закључили су да човек треба да воли свој посао јер га онда ради са лакоћом и воли да иде на посао о ако схвати да не воли свој посао, онда треба да га промени.

Ученици су разговарали са наставницом и библиотекарком о томе да ли је сваки посао важан и како треба бирати посао и писали су и на те теме.

Имали су и задатак да пишу саставе на тему „Кад порастем, бићу...“. Након тога су описивали особу која се бави њиховим будућим занимањем и писали састав на тему „Мој узор“.

У оквиру пројекта ученици су цртали на тему „Кад порастем, бићу...“

Литерарни и ликовни радови ученика су постављени на веб страни пројекта *Кад порастем, бићу*, <https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/media>.

Овде представљамо неколико радова.

Кад порастем, бићу

Прошлог месеца сам ишао са мамом код зубара. Мама се плашила, па сам одлучио да јој правим друштво.

Зубар је поправио зуб који је маму болео, па је из ординације изашла срећна. Посматрао сам шта зубар ради и одлучио сам да и ја postanем стоматолог.

Стоматолог носи рукавице и маску, а пацијент седи у зубарској столици. Зуби се поправљају разним справама и бушилицама. Мислим да је овај посао племенит и захтеван.

Да би неко постао стоматолог, неопходно је да заврши факултет. Посао стоматолога је важан јер он води рачуна о сваком лепом осмеху.

Мој узор

Желим да пишем о чики који је мој комшија и живи и ради у нашој згради. Зове се Предраг, а надимак му је Пеца. Он је зубар.

Стално га виђам у белом мантилу. Из његове ординације допире мирис који се мени много свиђа. Једном сам са мамом ишао код Пеце и он ми је показао зубарске алате. Био је насмејан и љубазан. Чика Пеца има ћерку Лану, па је добар са децом. Често је озбиљан јер размишља о лечењу зуба.

Када ми је гледао зубе и проваравао јесу ли здрави, схватио сам да је његов позив племенит. Пожелео сам да и ја postanем зубар зато што је тај посао занимљив.

Стеван Живић

Кад порастем, бићу

Као и сва деца често размишљам шта ћу бити кад порастем. То се у мојој глави стално мења.

Од треће године идем на балет и замишљам како сам позната балерина и како играм на великој сцени. Одрасле чујем како говоре да балерине рано заврше каријеру и да треба још нека школа да се заврши уз то. Све друго што смислим да бих могла да будем кад порастем, брзо ме прође.

Планирам да савладам мсђионичарске трикове, а до тада ко зна? Можда будем и славна модна креаторка!

Мој узор

Мој узор је наставница балета из студија „Разиграно стопало“. Има дугу косу, увек је насмејана, драга и пуна љубави. Она је балерина. Када спремамо наступ, стрпљиво нас враћа да поновимо тачку, док све добро не савладамо. Разуме нас и труди се на нам што једноставније објасни и најтеже покрете.

Када изведемо успешно наступ, увек нас награди бонбонама. Изабрала сам ту особу зато што желим да postanем као она, па чак и боља.

Дуња Костић

7. Сценарио за угледни/јавни час

Уводни део часа

Час је започела учитељица Ивана Милошевић, поздравила све ученике и наставнике који присуствују часу и најавила циљ часа - представљање пројекта *Кад порастем, бићу...* Истакла је да су ученици имали бројне задатке у вези са темом и проналазили су информације потребне за решавање задатака у разноврсним изворима информација. Учили су о различитим пословима и размишљали о занимањима којима би волели да се баве и били су веома креативни у изради задатака, посебно у осмишљавању јавног часа. Њихова је идеја да час започне кратким филмом који публику води у будућност.

Филм „Три даме“, први део

Београд, 2039. година, кафе библиотека

Три даме седе, пију чај и једу кексиће. Гледају у један телефон из ког се чује коло и атмосфера са концерта.

Миљана: Како је леп био концерт. Музика и игра ме увек занесу, дође ми да и ја почнем да играм.

Уна: Да, и наша другарица је дивна. Постала је професионални играч у националном фолклорном ансамблу.

Доротеа: Сећам се кад смо били први разред основне школе, она је већ играла и причала је да ће се бавити фолклором.

Миљана: А ја сам се сетила нашег пројекта у другом разреду кад смо учили о занимањима. Звао се „Кад порастем, бићу...“. Причали смо о професији којом ћемо се бавити кад порастемо. Колико нам је тај пројекат помогао да се заиста определимо чиме ћемо се бавити?

Уна: На мене је све то много утицало. Размишљала сам о будућем послу као о нечему што треба да волим да радим и ето, сада сам учитељица.

Доротеа: Ми смо већ као мали све знали и шта ћемо да радимо и како да то постигнемо. Још неколико наших другова сада ради баш то о чему су сањали пре 20 година.

Уна: Данас деца не размишљају ни о чему и ништа их не интересује. А и школа није оно што је била. Кад смо ми ишли у школу, знао се ред. Сви смо слушали учитељицу и баш смо били добри. А сада само би да се играју. Ево, имам први разред и ђаци би да се целог часа шетају по учионици...

Миљана: Да ли се сећате оног часа кад смо представљали пројекат? То је био баш занимљив час. Час је почела учитељица Ивана, поздравила је ђаке и наставнике... Онда смо ми представили пројекат и неколико занимања кроз драмску игру.

Након гледања првог дела филма, учитељица и библиотекарка су се осврнуле на новине у раду, дигиталну презентацију пројекта у оквиру одељењског дигиталног часописа. Позвале су присутне да детаљније погледају часопис и посебно ђаке да се упознају са радовима својих другара, провере знање решавањем квизова и читају нове прилоге у наставку школске године.

Затим је учитељица најавила ученике водитеље који ће у даљем току водити публику кроз активности часа.

Главни део часа

О пројекту

Четворо ученика је укратко преставило ток пројекта, од идеје до реализације. Истакли су часове на којима су направили интервјуе са родитељима и часове које су имали у информатичком кабинету заједно са ученицима VII₁. Једна ученица је говорила о занимању новинара. Такође, истакнута је важност постојања различитих занимања, важност обављања различитих послова и вредност сваког посла.

Њихово излагање прати презентација са фотографијама на којима су приказане активности са поједних часова и неки од продуката пројекта, као што су интервјуи са родитељима, литерарни и ликовни радови, мапа ума, реклама за аутомобил, веб страна пројекта, тј. одељењског часописа „Чаролије враголије“ и сл.

Занимања

Ученици говоре о појединим занимања кроз кратке драмске игре и представљају следећа занимања: фризер, шминкер, дизајнер аутомобила, возач, стручњак за маркетинг, фудбалер, фудбалски тренер, маџионичар, играч фолклора...

Миљана: Наши новинари Катарина, Огњен, Богдан и Наталија управо крећу на задатак. Са њима је и сниматељ Јана Бањац. Јана, каква је твој задатак?

Јана: Фотограф и фото репортер бележе дешавања кроз фотографије и видео прилоге. Данас је моја улога да пратим новинаре и бележим слике са овог часа. Волим да фотографишем, посебно људе и пределе.

Миљана: Катарина, где се налазиш и са којим послом ћеш нас упознати?

Прва група ученика - Фризери, шминкери и клијенти

Катарина: Налазим се у салону лепоте „Шиз фриз“ и разговарам са фризерима Еленом и Виктором и шминкерком Јулијом. Кажите нам нешто о свом послу.

Елена: Фризер се брине о вашој коси, боји је и шиша, пере и фенира, увија и исправља. Анђели смо направили дивну фризуру - плетенице у пунђи.

Јулија: Шминкер чини да се покаже лепота сваког од нас. Овој девојци смо ставили црвени кармин, црну маскару, белу сенку.

Катарина: Питаћемо Анђелу да ли је задовољна услугом у овом салону.

Анђела: Нарвно, волим да долазим оовде. Сви су љубазни, воде рачуна о муштеријама, поштују заказани термин и праве најлепше фризуру. Препоручујем свима да дођу у „Шиз фриз“.

Катарина: Дакле, чули сте, позивамо гледаоце да посетите салон и буду лепи као што је Анђела. Поздрав од мене.

Миљана: Хвала Катарина, Огњен нас чека у фабрици аутомобила.

Друга група ученика - дизајнери аутомобила

Огњен: Са нама је тим задужен за производњу најновијег електричног аутомобила. Кажите нам нешто о својим занимањима и о овом аутомобилу.

Андреј: Наш тим чине људи различитих професија. Ја сам дизајнер, мој посао је био да осмислим изглед аута.

Ђорђе: Ја сам технолог и ја сам одредио од којих ће се материјала правити ауто.

Борис: Као електроинжењер задужен сам за електронику.

Феђа: Ја сам стручњак за маркетинг и направио сам рекламу за наш ауто.

Купите наш ауто.

Лепши је и бржи је од других аутомобила и не загађује околину.

Наш град ће бити чистији ако возите Муњу.

Марко: Ја сам пробни возач и први ћу возити овај аутомобил.

Огњен: Ево модела електричног аутомобила, ускоро ћемо га возити улицама нашег града. Миљана, надам се да вам се допала ова прича.

Марко улази у аутомобил и вози га до супротног дела свечане сале.

Миљана: Дивна је прича, Огњене!

Миљана: Време је да чујемо где нас води Богдан и ко су његове саговорнице.

Трећа група ученика – мађионичар и плесачица

Богдан: Добар дан свима, ево нас у позоришту где се припрема представа за децу. Са нама су Дуња и Јана. Молим вас представите се нашој публици.

Дуња: Ја сам мађионичар, изводим мађионичарске трикове и тако увесељавам и забављам децу. Сада ћу вам показати један трик.

Дуња уз помоћ једног дечака изводи трик.

Јана: Ја сам већ две године члан фолклорне групе КУД „Градимиr“. Ми певамо и играмо и тако чувамо народну музику и игру и чувамо културну прошлост нашег народа.

Богдан: Како ћете се представити публици данас?

Јана: Певаћемо народну песму „Дуње ранке“ и играћемо уз њу.

Ученици певају и играју.

Богдан: Браво за све играче! Миљана, како ти се допала ова тачка?

Миљана: Било је дивно, хвала Богдане.

Миљана: Сада идемо у халу спортова. Тамо је наша репортерка Наталија.

Наталија: Да, Миљана, дошла сам да разговарам са фудбалским тренером и фудбалерима.

Четврта група ученика –тренер и фудбалери

Чује се звиждук пиштаљке. Истрчавају дечаки у дресовима и вежбају вежбе загревања. За њима полако улази тренер и повремено звижди.

Тара: А сад прелазимо на чучњеве. Рашири руке, стани у положај за вежбу. Један, два, чучни, устани, један, два, чучни, устани, један, два чучни, устани, један, два...

Фудбалери су уморни и једва успевају да одрже темпо.

Наталија: Добар дан, Тара, шта се данас дешава овде?

Тара: Чланови фудбалске репрезентације вежбају пред велико такмичење. Пре пет дана постала сам нови тренер репрезентације, пре тога сам тренирала један врачарски клуб.

Наталија: Шта је ваш задатак на овом послу?

Тара: Посао тренера је да припреми играче за такмичење и помаже им да постигну што боље резултате. Верујем да су ових дана много научили.

Наталија: А шта кажу фудбалери? Да ли је тежак ваш посао?

Душан: Веома је тежак, нарочито кад имате строгог тренера. Никад нисмо оволико вежбали као последња три дана.

Тара: Ево, сад ће они показати шта су научили.

Фудбалери изводе трикове са лоптом.

Један дечак носи кошаркашку лопту и изводи кораке и баца лопту у кош/додаје лопту Огњену.

Тара звижди пиштаљком.

Тара: Ко си ти? Шта радиш?

Душан: Душан, тренирам, па ово је тренинг.

Тара: Да, за фудбалере.

Душан: Заиста? Извините, колико је сати? Мора да сам преспавао тренинг.

Тара: Ово је превише.

Тара звижди пиштаљком, показује му црвени картон и маше руком да напусти простор.

Наталија: Толико од мене, Миљана.

Миљана: Хвала. Чули смо наше новинаре и упознали смо вас са одређеним занимањима.

Игра за гледаоце

Катарина: Током пројекта смишљали смо питања и правила квизове. Показаћемо вам како изгледају кроз игру за гледаоце.

Катарина уз помоћ учитељице поставља питања ученицима из публице питања из квиза *Забавна математика* док библиотекарка показује на платну задатке из квиза.

Након квиза учитељица пита ученике у публици како је почео час и ко су ликови у филму који су гледали. Након одговора најављује други део филма.

Филм „Три даме“, други део

Три даме седе, пију чај и једу кексиће.

Миљана: Да, да, баш тако је било. Знате шта је мени било најзанимљивије?

Доротеа: Шта?

Миљана: Док смо се спремали за час. Док смо смишљали питања и одговоре за интервјуе и за квизове, ми смо уствари учили о свим тим пословима - и о фризерима и шминкерима и дизајнерима аутомобила, новинарима, тренерима.

Уна: Тара је била одлична као тренер, мислим да је она највише морала да учи јер је морала да се уживи у улогу.

Доротеа: Учили смо и док смо писали саставе о будућем занимању, кад смо разговарали са родитељима и кад смо цртали.

Миљана: Научили смо да је свако занимање важно и корисно на неки начин. Шта би рецимо било када не би били пекара, лекара, мајстора разних врста?

Уна: Без пекара би било веома тужно. Не бих ујутру ишла у ону дивну пекару где праве дивне кифлице са џемом од јагода. Шта ли бих онда јела за доручак?

Доротеа: Да, доручак. Мој лекар каже да доручкујем што касније, око 10. Да њега нема, ко би ми давао савете о правилној исхрани? Ко би нас лечио да нема лекара?

Миљана: Што се мене тиче, мајстори су најважнији. Замисли да се поквари славина или неки уређај у кући. Без водоинсталатера или електричара заиста не бисмо могли да живимо.

Доротеа: Научили смо и да интернет служи за учење и кад желиш да пронађеш неку информацију.

Миљана: Кад смо код тога, сад ћу да пронађем једну информацију.

Уна: Коју?

Миљана: Проверавам када је концерт „Музика Мокрањца“. Свира наша другарица Јулија. Идемо, зар не?

Уна и Доротеа: Наравно.

Завршни део часа

У завршном делу часа учитељица је питала ученике госте да ли им се час допао и зашто, да ли су нешто ново научили. Ученици су рекли да им се све допало и истакли за њих најзанимљивије делове, као што су возња аутомобила, вежбе фудбалера и понашање тренера и сл.

Ученици новинари су постављали питања наставницима, директору и педагогу у вези са часом. Сви су похвалили залагања деце и њихово знање, јавни наступ, вештине глуме и игре.

8. Презентација пројекта у дигиталној форми

Пројекат је презентован на четири веб стране у оквиру дигиталног одељењског часописа:

- Кад порастем бићу,

<https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/media>;

- Разговор са родитељима,

<https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/razgovor-sa-roditeljima>;

- Занимања,

<https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/zanimanja>;

- Представљање пројекта,

<https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite/predstavljanje-projekta>.